

аграрному бізнесі – процес ітераційний, який має початок, але не має кінця. Після першої реалізації проекту потрібна постійна підтримка і модифікація працюючої системи відповідно до вимог постійно мінливого зовнішнього та внутрішнього середовища організації, відповідно до обраної стратегії бізнесу.

Література

1. Альт В. Автоматизация и информационные технологии в АПК [Електронний ресурс]: / В. Альт, С. Семенов, В. Демидов. – Режим доступу: <http://www.vestco.ru/libr/press/1843>.
2. Батюк А.Є. Інформаційні системи в менеджменті / А.Є. Батюк, З.П. Двуліт, К.М. Обельовська, І.М. Огородник, Л.П. Фабрі. – Львів: Національний університет «Львівська політехніка», «Інтелект-Захід». – 2004. – 520 с.
3. Сельхозтехника и урожай [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gps.com.ua/article_info.php?tPath=5&articles_id=10.
4. Системы управления аграрным бизнесом на основе ГИС [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://online-agro.com/ru/publications/cat_cat4/item_16.

Надія Піняга

здобувач,
Львівський національний аграрний університет,
м. Дубляни

СУТНІСТЬ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

В даний час кожне сільськогосподарське підприємство, незалежно від його розміру, місця розташування має певний ресурсний потенціал. Використання ресурсного потенціалу є важливим чинником господарювання підприємства. Для підприємства важливо мати максимальну величину ресурсного потенціалу, щоб у подальшій діяльності можна було б контролювати різні способи використання потенціалу.

Сьогодні поняття «ресурсного потенціалу» трактують по-різному. Так, Підлісецький Г.М. вважав, що «до ресурсного потенціалу належить сукупність взаємопов'язаних ресурсів, зокрема, трудових, фінансових, земельних, матеріально-технічних». Ульяновченко О.В. визначав ресурсний потенціал як «сукупність ресурсів певної кількості і якості, які необхідні для розширеного відтворення соціально-економічної системи, і які через відносну обмеженість задають межі майбутнього розвитку». О.О. Мамалуй визначає ресурси як капітал фірми, тобто благо, використання якого дає можливість збільшити майбутні блага.[3]

Ресурсний потенціал сільськогосподарських підприємства — це сукупність матеріальних, трудових, фінансових, нематеріальних ресурсів, включаючи здатність працівників підприємства використовувати ефективно дані ресурси для досягнення стратегічних та поточних цілей сільськогосподарського підприємства.[4]

До одних із основних характеристик природно-ресурсного потенціалу відносять: кліматичні умови, особливості розміщення ресурсного потенціалу, географічне положення.

До складу ресурсного потенціалу входять такі складові:

1) Матеріальні ресурси – це ресурси в натуральній формі, які використовуються у господарській діяльності сільськогосподарських підприємств. До складу матеріальних ресурсів відносять основні фонди та частка оборотних фондів.

2) Трудові ресурси – кількість працівників, які зайняті на підприємстві, та

ті, які входять до його складу за допоміжною та основною діяльністю. Високоякісна підготовка, перепідготовка персоналу, що сприяє широкому спектру його навичок та практичних навичок є важливим фактором ефективної діяльності підприємства.

3) Фінансові ресурси підприємства – це сукупність грошових надходжень та прибутків, які є в розпорядженні підприємства для здійснення та виконання фінансових обов'язків.

4) Нематеріальні ресурси – промислова та інтелектуальна власність, яка тривалий час приносить певну користь.

Ресурсний потенціал сільськогосподарських підприємств є багатокомпонентним. До його складу входять ще й інші складові, такі як: мінеральні, водні, лісові, земельні та інші ресурси.

Вплив природних ресурсів на формування спеціалізації територій та господарських комплексів відображає функціональна структура природно-ресурсного потенціалу підприємств. [2]

Недостатнє забезпечення сільськогосподарського підприємства хоча одним із зазначених ресурсів створює ускладнення у процесі його виробничої діяльності, ускладнює досягнення конкурентоспроможності продукції сільського виробництва.

На забезпечення ресурсами сільськогосподарських підприємств негативно вплинуло створення нових організаційно-правових форм господарювання.

Збалансоване формування ресурсів підприємств є одною із важливих передумов ефективного їх використання. Це включає визначення оцінки наявності засобів виробництва у сільських господарствах регіону. [1]

Реформаційні перетворення, які відбулися в сільському господарстві не дали давно очікуваної соціальної та економічної віддачі, підприємства перебувають у дуже складному середовищі, ресурсний потенціал руйнується. Для забезпечення позитивного процесу використання ресурсного потенціалу, при його організації потрібно звертати увагу на сукупність факторів, які впливають на його ефективність. Невід'ємними елементами для підвищення ефективності ресурсного потенціалу підприємства виступають: екологічний, економічний, фінансовий, соціальний, виробничий.

Руйнуванню ресурсного потенціалу в АПК і загалом в економіці спричиняє кризова ситуація, яка складається зараз. В даний час потрібно здійснювати певні організаційно-економічні зміни у діяльності сільськогосподарських підприємств та у використанні ресурсів підприємствами, які б сприяли розвитку сільських територій і досягненню цілей діяльності виробничих структур.

На сьогодні існують всі підстави ресурсний потенціал сільськогосподарського підприємства розглядати як систему, у складі якої можна виділити ряд різноманітних елементів. Вибір необхідних елементів для формування ресурсного потенціалу зазвичай визначається видами діяльності суб'єкта господарювання.

Література

1. Андрійчук В.Г. Економіка аграрних підприємств: Підручник. – 2-ге вид., доп. і перероб./ К.: КНЕУ, 2002. – 624 с.
2. Єндрес А Економіка природних ресурсів / Єндрес А., Квернер І. – 2-е вид. – СПб, 2004. – С.109.
3. Основи економічної теорії: підруч./ О.О. Мамалуй, О.А. Гриценко, Г.Ю. Дарнопих; за заг.ред. О.О. Мамалуй. – К.: Юрінком Інтернет, 2003. – с. 133.
4. Новий тлумачний словник української мови [уклад. В.В Яременко, О.М. Сліпушко]. У чотирьох томах. Т.3.- К.: В-во «Аконіт». – с. 43.